

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2001/108/EF

af 21. januar 2002

om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), med hensyn til investeringsinstitutters investeringer

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Anvendelsesområdet for Rådets direktiv 85/611/EØF ⁽⁴⁾ blev oprindeligt begrænset til kun at omfatte institutter for kollektiv investering (bortset fra den lukkede type), som udbyder deres andele til offentligheden i Fællesskabet, og hvis eneste mål er at foretage investering i værdipapirer. Det nævnes i betragtningerne til direktiv 85/611/EØF, at de institutter, der falder uden for direktivets anvendelsesområde, vil blive gjort til genstand for en senere samordning.
- (2) Under hensyn til markedsudviklingen er det ønskeligt, at investeringsinstitutternes investeringsformål udvides for at give dem mulighed for at investere i andre finansielle instrumenter end værdipapirer, som er tilstrækkeligt likvide. De finansielle instrumenter, der kan indgå som investeringsaktiver i investeringsinstitutters portefølje, anføres i dette direktiv. Udvalget af investeringer til en portefølje på grundlag af et indeks er en styrings-teknik.
- (3) Den definition af værdipapirer, der benyttes i dette direktiv, gælder kun for dette direktiv og berører ikke på nogen måde de forskellige definitioner, der benyttes i nationale lovgivninger til andre formål som f.eks. beskatning. Aktier og andre værdipapirer svarende til aktier, der udstedes af udstedere såsom »building societies« og industriselskaber og gensidige foreninger, og som i praksis ikke kan overdrages bortset fra den situation, hvor emittenten køber dem tilbage, dækkes følgelig ikke af denne definition.
- (4) Pengemarkedsinstrumenter dækker de omsættelige instrumenter, der normalt ikke handles på regulerede markeder, men handles på pengemarkedet f.eks. skatkammerbeviser og lokale myndigheders gældsbeviser,

indlånsbeviser, kortfristede omsættelige gældsbreve, værdipapirer med middel løbetid og bankgaranterede vekslers.

- (5) Det er hensigtsmæssigt, at begrebet regulerede markeder i dette direktiv svarer til begrebet i Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer ⁽⁵⁾.
- (6) Det er ønskeligt, at et investeringsinstitut kan investere sin formue i andele i investeringsinstitutter og/eller andre åbne institutter for kollektiv investering, der også investerer i de likvide finansielle aktiver, som nævnes i dette direktiv, og som opererer efter princippet om risikospredning. Det er nødvendigt, at investeringsinstitutter eller andre institutter for kollektiv investering, som et investeringsinstitut investerer i, er underkastet et effektivt tilsyn.
- (7) Det bør gøres lettere at udvikle et investeringsinstituts muligheder for at investere i investeringsinstitutter og andre institutter for kollektiv investering. Det er derfor af afgørende betydning at sikre, at en sådan investeringsaktivitet ikke formindsker investorbeskyttelsen. Som følge af et investeringsinstituts øgede muligheder for at investere i andele i andre investeringsinstitutter og/eller andre institutter for kollektiv investering er det nødvendigt at fastsætte visse regler om kvantitative grænser, fremlæggelse af oplysninger og forhindring af kaskadefænomenet.
- (8) For at tage hensyn til markedsudviklingen og i betragtning af gennemførelsen af den økonomiske og monetære union er det ønskeligt at give investeringsinstitutterne tilladelse til at investere i bankindskud. For at sikre, at investeringerne i indskud er tilstrækkelig likvide, skal disse indskud kunne tilbagebetales på anfordring eller trækkes tilbage. Hvis indskuddene foretages i et kreditinstitut, hvis vedtægtsmæssige hjemsted er beliggende i et tredjeland, bør kreditinstituttet være underkastet tilsynsregler, som svarer til reglerne i fællesskabsretten.
- (9) Ud over det tilfælde, hvor et investeringsinstitut investerer i bankindskud i henhold til dets fondsbestemmelser eller vedtægter, kan det blive nødvendigt at give alle investeringsinstitutter mulighed for at besidde supplerende likvide aktiver såsom bankindskud på anfordring. At holde sådanne supplerende likvide aktiver kan f.eks. være berettiget i følgende tilfælde: for at dække løbende eller ekstraordinære betalinger; i tilfælde af salg

⁽¹⁾ EFT C 280 af 9.9.1998, s. 6, og EFT C 311 E af 31.10.2000, s. 302.

⁽²⁾ EFT C 116 af 28.4.1999, s. 44.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 17.2.2000 (EFT C 339 af 29.11.2000, s. 220), Rådets fælles holdning af 5.6.2001 (EFT C 297 af 23.10.2001), Europa-Parlamentets afgørelse af 23.10.2001 og Rådets afgørelse af 4.12.2001.

⁽⁴⁾ EFT L 375 af 31.12.1985, s. 3. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF (EFT L 290 af 17.11.2000, s. 27).

⁽⁵⁾ EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27. Senest ændret ved direktiv 2000/64/EF.

for at få den nødvendige tid til at geninvestere i værdipapirer, pengemarkedsinstrumenter og/eller i andre finansielle aktiver, der omfattes af dette direktiv; i en strengt nødvendig periode, når det er nødvendigt på grund af ugunstige markedsvilkår at suspendere investering i værdipapirer, pengemarkedsinstrumenter og andre finansielle aktiver.

- (10) Af forsigtighedshensyn er det nødvendigt, at investeringsinstitutter undgår en uforholdsmæssig stor koncentration af investeringer, som medfører medkontrahentrisiko over for en enkelt enhed eller enheder, der tilhører samme koncern.
- (11) Med henblik på at nå et fastsat finansielt mål eller opfylde den risikoprofil, der fremgår af prospektet, bør investeringsinstitutter som led i deres generelle investeringspolitik og/eller hedgingformål udtrykkeligt have mulighed for at investere i standardiserede finansielle afledte instrumenter. Med henblik på at sikre investorbeskyttelsen er det nødvendigt at begrænse den maksimale potentielle risiko i forbindelse med afledte instrumenter, således at denne ikke overstiger den totale nettoværdi i investeringsinstituttets portefølje. For konstant at kende de risici og forpligtelser, der følger af derivattransaktioner, og for at kunne opfylde bestemmelserne om investeringsgrænserne skal investeringsinstitutterne løbende måle og nøje overvåge de risici og forpligtelser, der følger af derivattransaktioner. Endelig bør investeringsinstitutterne for at sikre investorbeskyttelsen via oplysninger beskrive, hvilke strategier, teknikker og investeringsgrænser, der gælder for deres derivatoperationer.
- (12) For så vidt angår over-the-counter (OTC)-derivater bør der fastsættes yderligere krav om valg af modparter og instrumenter, likviditet og løbende vurdering af stillingen. Formålet med disse yderligere krav er at sikre en passende investorbeskyttelse, som kan sammenlignes med den beskyttelse, de opnår, når de erhverver derivater, der handles på regulerede markeder.
- (13) Transaktioner i derivater må aldrig benyttes til at omgå principperne og bestemmelserne i dette direktiv. For så vidt angår OTC-derivater bør der gælde yderligere risikospredningsregler for risici over for en enkelt modpart eller gruppe af modparter.
- (14) Nogle porteføljestyringsteknikker for institutter for kollektiv investering, der hovedsagelig investerer i aktiver og/eller gældsbeviser, er baseret på aktieindekser og/eller indekser for gældsbeviser. Det er ønskeligt at give investeringsinstitutter mulighed for at anvende velkendte og anerkendte aktieindekser og/eller indekser for gældsbeviser. Til dette formål kan det derfor være nødvendigt at indføre mere smidige risikospredningsregler for investeringsinstitutter, der investerer i aktier og/eller gældsbeviser.
- (15) Institutter for kollektiv investering, der omfattes af dette direktiv, bør ikke benyttes til andre formål end kollektiv investering af midler, der tilvejebringes ved henvendelse til offentligheden i overensstemmelse med reglerne i

dette direktiv. I de tilfælde, der er omhandlet i dette direktiv, kan et investeringsinstitut kun have datterselskaber, for så vidt det er nødvendigt for på investeringsinstituttets vegne effektivt at udføre visse aktiviteter, der også er fastlagt i dette direktiv. Det er nødvendigt at sikre et effektivt tilsyn med investeringsinstitutter. Derfor bør et investeringsinstitut kun kunne oprette datterselskaber i tredjelande i de tilfælde og på de betingelser, der er nævnt i direktivet. Den generelle forpligtelse til kun at handle i deltagerens interesse og specielt målsætningen om at øge omkostningseffektiviteten kan aldrig begrunde, at et investeringsinstitut træffer foranstaltninger, der er til hinder for, at de kompetente myndigheder effektivt kan udøve deres tilsynsfunktioner.

- (16) Der er behov for at sikre grænseoverskridende markedsføring af andele fra en bredere vifte af institutter for kollektiv investering, samtidig med at der tilvejebringes et ensartet mindstemål af investorbeskyttelse. De ønskede mål kan derfor kun nås ved hjælp af et bindende direktiv, der fastsætter aftalte minimumsstandarder. Dette direktiv indebærer kun det strengt nødvendige minimum af harmonisering og er i overensstemmelse med traktatens artikel 5, stk. 3, ikke mere vidtgående end, hvad der er nødvendigt for at nå de tilstræbte mål.
- (17) De foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre dette direktiv, bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (18) Kommissionen vil eventuelt overveje at foreslå en kodificering på et passende tidspunkt efter vedtagelsen af forslagene —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 85/611/EØF foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1, stk. 2, første led, affattes således:
 - der har som eneste formål at foretage kollektiv investering i værdipapirer og/eller i andre i artikel 19, stk. 1, nævnte likvide finansielle aktiver af kapital tilvejebragt ved henvendelse til offentligheden, og hvis virksomhed bygger på princippet om risikospredning, og«
- 2) I artikel 1 tilføjes følgende stykker:
 - »8. Ved anvendelsen af dette direktiv forstås ved »værdipapirer«:
 - aktier og andre værdipapirer, der kan sidestilles med aktier (i det følgende benævnt »aktier«)
 - obligationer og andre former for standardiseret gæld (»securitised debt«, i det følgende benævnt »obligationer«)

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

— alle andre omsættelige værdipapirer, der giver ret til at erhverve sådanne værdipapirer ved tegning eller ombytning

bortset fra de teknikker og hjælpemidler, der er nævnt i artikel 21.

9. Men henblik på dette direktiv forstås ved »pengemarkedsinstrumenter« instrumenter, der normalt handles på pengemarkedet, er likvide og kan værdiansættes til enhver tid.«

3) Artikel 19, stk. 1, litra a), affattes således:

»a) værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, der har fået adgang til eller handles på et reguleret marked som defineret i artikel 1, nr. 13, i investeringsdienstivret, og/eller«.

4) I artikel 19, stk. 1, litra b) og c), indsættes »og pengemarkedsinstrumenter« efter »værdipapirer«.

5) I artikel 19:

— tilføjes »og/eller« i slutningen af litra d)

— tilføjes følgende litraer:

»e) andele i investeringsinstitutter, der er godkendt i henhold til dette direktiv, og/eller andre institutter for kollektiv investering som defineret i artikel 1, stk. 2, første og andet led, uanset om de er beliggende i en medlemsstat, for så vidt:

— sådanne andre institutter for kollektiv investering er godkendt efter regler, der fastsætter, at de er underkastet et tilsyn, som investeringsinstitutternes kompetente myndigheder anser for at svare til det tilsyn, der er fastsat i fællesskabsretten, og for så vidt samarbejdet mellem myndighederne er tilstrækkeligt sikret

— beskyttelsen af deltagerne i de andre institutter for kollektiv investering svarer til beskyttelsen af deltagerne i et investeringsinstitut, og især for så vidt bestemmelserne om særskilt forvaltning af aktiver, låntagning, långivning og handel med værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter uden dækning opfylder kravene i dette direktiv

— der i en halvårlig og årlig rapport aflægges beretning om aktiviteterne i de andre institutter for kollektiv investering, sådan at der kan foretages en vurdering af aktiver og passiver, indtægter og transaktioner i den pågældende periode

— såvel et investeringsinstitut som et andet institut for kollektiv investering, i hvilke der er planer om at købe andele, i henhold til egne fondsbestemmelser eller vedtægter ikke har ret

til at investere mere end 10 % af formuen i andele i andre investeringsinstitutter eller andre institutter for kollektiv investering, og/eller

f) indskud i kreditinstitutter, der skal tilbagebetales på anfordring eller kan trækkes tilbage og forfalder inden for højst 12 måneder, hvis kreditinstituttet har sit vedtægtsmæssige hjemsted i en medlemsstat, eller hvis kreditinstituttet har sit vedtægtsmæssige hjemsted i et tredjeland og er underkastet tilsynsregler, som investeringsinstitutternes kompetente myndigheder anser for at svare til reglerne i fællesskabsretten, og/eller

g) finansielle afledte instrumenter, herunder tilsvarende instrumenter, der afregnes kontant, og som handles på et reguleret marked som nævnt i litra a), b) og c) og/eller finansielle afledte instrumenter, der handles over-the-counter (OTC-derivater), for så vidt:

— det underliggende aktiv består af instrumenter, der er omfattet af dette stykke, finansielle indekser, rentesatser, valutakurser eller valutaer, som investeringsinstituttet kan investere i ifølge sine investeringsmålsætninger som angivet i fondsbestemmelserne eller vedtægterne

— modparterne i OTC-derivattransaktionerne er institutioner, der er underkastet tilsyn og tilhører de kategorier, som investeringsinstituttets kompetente myndigheder har godkendt

— OTC-derivaterne kan værdiansættes dagligt på en pålidelig og verificerbar måde og til enhver tid kan sælges, realiseres eller afvikles ved en udligningstransaktion til en rimelig værdi på investeringsinstituttets initiativ, og/eller

h) andre pengemarkedsinstrumenter end dem, der handles på et reguleret marked, og som falder ind under artikel 1, stk. 9, hvis emissionen eller emitenten af sådanne instrumenter selv er reguleret med henblik på at beskytte investorer og opsparing, og for så vidt de er:

— udstedt eller garanteret af en central, regional eller lokal myndighed i en medlemsstat, en medlemsstats centralbank, Den Europæiske Centralbank, Den Europæiske Union eller Den Europæiske Investeringsbank, et tredjeland eller, hvis der er tale om en forbundsstat, af en af dennes delstater, eller af en international institution af offentlig karakter, som en eller flere medlemsstater deltager i, eller

— udstedt af et foretagende, hvis værdipapirer handles på regulerede markeder, der er nævnt i litra a, b) eller c), eller

- udstedt eller garanteret af et foretagende, der er underkastet tilsyn efter de i fællesskabsreglerne fastlagte kriterier, eller af foretagender, der er underkastet og følger tilsynsregler, som de kompetente myndigheder anser for at være mindst lige så strenge som fællesskabsreglerne, eller
- udstedt af en anden emittent, der tilhører de kategorier, der er godkendt af investeringsinstituttets kompetente myndigheder, forudsat at investering i sådanne instrumenter er omfattet af en investorbeskyttelse, der svarer til den, der er nævnt i første, andet eller tredje led, og forudsat at emittenten er et selskab, hvis kapital og reserver er på mindst 10 mio. EUR, og som forelægger og offentliggør sit årsregnskab i overensstemmelse med direktiv 78/660/EØF (*), er en enhed, der i en gruppe af selskaber bestående af et eller flere børsnoterede selskaber varetager finansieringen af gruppen, eller er en enhed, der varetager finansieringen af securitiseringsinstrumenter, der er omfattet af en likviditetsslinje i en bank.

(*) Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer (EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11). Senest ændret ved direktiv 1999/60/EF (EFT L 162 af 26.6.1999, s. 65).«

- 6) I artikel 19, stk. 2, litra a), indsættes »og pengemarkedsinstrumenter« efter »værdipapirer«.
- 7) Artikel 19, stk. 2, litra b), og stk. 3 udgår.
- 8) Artikel 20 udgår.
- 9) Artikel 21 affattes således:

»Artikel 21

1. Administrationsselskabet eller investeringsselskabet skal anvende en risikostyringsproces, der giver det mulighed for til enhver tid at overvåge og måle risikoen ved positionerne og deres bidrag til porteføljens samlede risikoprofil; det skal anvende en proces, der giver mulighed for at foretage en nøjagtig og uafhængig vurdering af værdien af OTC-derivaterne. Det skal regelmæssigt og i henhold til de retningslinjer, som de kompetente myndigheder fastsætter, holde disse underrettet om de afledte instrumenters art, de underliggende risici, de kvantitative begrænsninger samt de metoder, der vælges til risikovurdering for transaktioner i afledte instrumenter, for hvert af de investeringsinstitutter, det administrerer.

2. Medlemsstaterne kan på de vilkår og med de begrænsninger, som de fastsætter, tillade investeringsinstitutterne at gøre brug af sådan teknik og sådanne hjælpemidler, som angår transaktioner i værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, såfremt denne teknik og

disse hjælpemidler benyttes med henblik på en effektiv forvaltning af porteføljen. Hvis transaktionerne angår anvendelse af afledte instrumenter, skal de nævnte betingelser og begrænsninger overholde bestemmelserne i dette direktiv.

Transaktionerne må under ingen omstændigheder medføre, at investeringsinstituttet fraviger sine investeringsmålsætninger som angivet i fondsbestemmelserne, vedtægter eller prospektet.

3. Et investeringsinstitut sørger for, at den globale risikoudsættelse i forbindelse med afledte instrumenter ikke overstiger den samlede nettoværdi af dets portefølje.

Risikoen beregnes under hensyn til de underliggende aktivers aktuelle værdi, modpartsrisikoen, fremtidige bevægelser på markedet og den tid, der er til rådighed til at realisere positionerne. Denne bestemmelse gælder også de næste to afsnit.

Et investeringsinstitut kan som led i sin investeringspolitik og inden for de grænser, der er fastsat i artikel 22, stk. 5, investere i finansielle afledte instrumenter, såfremt risikoen for de underliggende aktiver ikke samlet overstiger de investeringsgrænser, der er fastsat i artikel 22. Når et investeringsinstitut investerer i finansielle afledte instrumenter, der er baseret på et indeks, kan medlemsstaterne tillade, at sådanne investeringer samlet set ikke nødvendigvis skal overholde de grænser, der er fastlagt i artikel 22.

Hvis et værdipapir eller pengemarkedsinstrument omfatter et afledt instrument, skal der tages hensyn hertil ved overholdelsen af kravene i denne artikel.

4. Medlemsstaterne sender Kommissionen fuldstændige oplysninger og enhver senere ændring af deres bestemmelser vedrørende de fremgangsmåder, der anvendes til beregning af den i stk. 3 omhandlede risiko, herunder modpartsrisikoen i forbindelse med OTC-derivattransaktioner, senest på den 13. februar 2004. Kommissionen videresender oplysningerne til de øvrige medlemsstater. Kontaktudvalget udveksler synspunkter om sådanne oplysninger efter proceduren i artikel 53, stk. 4.«

- 10) Artikel 22 affattes således:

»Artikel 22

1. Et investeringsinstitut må højst investere 5 % af sin formue i værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter, der er udstedt af samme emittent. Et investeringsinstitut må højst investere 20 % af sin formue i indskud hos den samme enhed.

Risikoen for investeringsinstituttets modpart i forbindelse med OTC-derivattransaktioner må ikke overstige:

- 10 % af dets formue, hvis modparten er et kreditinstitut som omhandlet i artikel 19, stk. 1, litra f)
- eller 5 % af dets formue i øvrige tilfælde.

2. Medlemsstaterne kan forhøje den i stk. 1, første punktum, nævnte grænse på 5 % til højst 10 %. I tilfælde, hvor et investeringsinstitut investerer i værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter fra samme udsteder for mere end 5 % af sin formue, må den samlede værdi af sådanne erhvervede værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, som instituttet ligger inde med, imidlertid ikke overstige 40 % af instituttets formue. Denne grænse gælder ikke for indskud i og OTC-derivattransaktioner med finansielle institutioner, der er underkastet tilsyn.

Uanset de enkelte grænser i stk. 1 må et investeringsinstitut ikke kumulere:

- investeringer i værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter udstedt af
- indskud i, og/eller
- risici i forbindelse med OTC-derivattransaktioner med

en enkelt udsteder, der overstiger 20 % af dets formue.

3. Medlemsstaterne kan forhøje den i stk. 1, første punktum, nævnte 5 %-grænse til højst 35 %, når værdipapirerne eller pengemarkedsinstrumenterne er udstedt eller garanteret af en medlemsstat, af dennes lokale offentlige myndigheder, af et tredjeland eller af internationale institutioner af offentlig karakter, som en eller flere medlemsstater deltager i.

4. Medlemsstaterne kan forhøje den i stk. 1, første punktum, nævnte 5 %-grænse til højst 25 % for visse obligationer, når de er udstedt af et kreditinstitut, der har sit hjemsted i en medlemsstat, og som i henhold til lovgivningen er underkastet et særligt offentligt tilsyn med henblik på at beskytte indehaverne af disse obligationer. Specielt skal provenuet fra udstedelsen af disse obligationer i henhold til loven investeres i aktiver, som i tilstrækkelig grad i obligationernes samlede løbetid dækker de forpligtelser, der følger heraf, og som ifølge fortrinsret anvendes til tilbagebetaling af hovedstol og betaling af påløbende renter i tilfælde af misligholdelse fra emittentens side.

I tilfælde, hvor et investeringsinstitut investerer mere end 5 % af sin formue i de i første afsnit nævnte obligationer fra samme emittent, må den samlede værdi af denne investering ikke overstige 80 % af instituttets formue.

Medlemsstaterne tilstiller Kommissionen en fortegnelse over ovennævnte obligationskategorier og emittentkategorier, der i henhold til lovgivningen og de i første afsnit omhandlede tilsynsbestemmelser er bemyndiget til at emitte obligationer, som opfylder ovennævnte kriterier. Sammen med disse fortegnelser sendes en notits om betydningen af de tilbudte garantier. Kommissionen sender omgående disse oplysninger til de øvrige medlemsstater sammen med eventuelle bemærkninger, den finder hensigtsmæssige, og gør oplysningerne

tilgængelige for offentligheden. Kontaktudvalget kan udveksle synspunkter om sådanne meddelelser efter proceduren i artikel 53, stk. 4.

5. Der tages ved anvendelsen af den i stk. 2 omhandlede grænse på 40 % ikke hensyn til de i stk. 3 og 4 omhandlede værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter.

De i stk. 1, 2, 3 og 4 fastsatte grænser må ikke kumuleres, og investeringer, der i overensstemmelse med stk. 1, 2, 3 og 4 finder sted i værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter udstedt af samme emittent eller i indskud i eller afledte instrumenter udstedt af denne emittent, må derfor ikke under nogen omstændigheder sammenlagt overstige 35 % af investeringsinstitutternes formue.

Selskaber inden for samme koncern anses med henblik på konsoliderede regnskaber, som defineret i direktiv 83/349/EØF (*) eller i overensstemmelse med anerkendte internationale regnskabsregler, anses for at være samme emittent ved beregning af de i denne artikel fastsatte grænser.

Medlemsstaterne kan tillade kumulation af investeringer i værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, der er udstedt af samme koncern, op til en grænse på 20 %.

(*) Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om konsoliderede regnskaber (EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1). Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.«

11) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 22a

1. Uanset de grænser, der er fastsat i artikel 25, kan medlemsstaterne forhøje grænserne i artikel 22 til højst 20 % for investering i aktier og/eller obligationer, der er udstedt af samme emittent, når målet for investeringsinstituttets investeringspolitik efter fondsbestemmelserne eller vedtægterne er at kopiere sammensætningen af et bestemt aktie- eller obligationsindeks, der er godkendt af de kompetente myndigheder på følgende grundlag:

- indeksets sammensætning er tilstrækkeligt diversificeret
- indekset repræsenterer en passende benchmark for det marked, som det refererer til
- det offentliggøres på en passende måde.

2. Medlemsstaterne kan forhøje grænsen i stk. 1 til højst 35 %, når det er berettiget på grund af usædvanlige markedsforhold, navnlig på regulerede markeder, hvor visse værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter er stærkt dominerende. Investeringer op til denne grænse tillades kun for én emittent.«

12) I artikel 23, stk. 1, tilføjes »og pengemarkedsinstrumenter« efter »værdipapirer«.

13) Artikel 24 affattes således:

»Artikel 24

1. Et investeringsinstitut kan erhverve andele i harmoniserede investeringsinstitutter og/eller andre institutter for kollektiv investering, der er nævnt i artikel 19, stk. 1, litra e), på betingelse af, at højst 10 % af dets formue investeres i andele i et og samme investeringsinstitut eller andet institut for kollektiv investering. Medlemsstaterne kan forhøje grænsen til højst 20 %.

2. Investeringer i andele i andre institutter for kollektiv investering end investeringsinstitutter må samlet ikke overstige 30 % af investeringsinstituttets formue.

Medlemsstaterne kan, når et investeringsinstitut har erhvervet andele i investeringsinstitutter og/eller andre institutter for kollektiv investering, bestemme, at de respektive investeringsinstitutters eller andre institutter for kollektiv investeringsformue ikke behøver at blive kombineret med de grænser, der er fastlagt i artikel 22.

3. Når et investeringsinstitut investerer i andele i andre investeringsinstitutter og/eller institutter for kollektiv investering, der forvaltes direkte eller gennem delegation af det samme administrationsselskab eller af et andet selskab, som administrationsselskabet er knyttet til gennem fælles administration eller kontrol eller gennem en betydelig direkte eller indirekte deltagelse, må administrationsselskabet eller det andet selskab ikke opkræve tegnings- eller indløsningsgebyrer for investeringsinstituttets investeringer i andele i de andre investeringsinstitutter og/eller institutter for kollektiv investering.

Et investeringsinstitut, der investerer en betydelig del af sin formue i andre investeringsinstitutter og/eller institutter for kollektiv investering, skal i sit prospekt anføre de maksimale administrationsgebyrer, der kan opkræves af både investeringsinstituttet selv og de andre investeringsinstitutter og/eller institutter for kollektiv investering, som det agter at investere i. Det skal i sin årsberetning angive den højeste andel af administrationsgebyrerne, der opkræves af både investeringsinstituttet selv og de investeringsinstitutter eller andre institutter for kollektiv investering, som det investerer i.«

14) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 24a

1. I prospektet angives, hvilke kategorier af aktiver et investeringsinstitut må investere i. Det angives ligeledes, om der tillades transaktioner i finansielle afledte instrumenter; hvis dette er tilfældet, skal det indeholde en iøjnefaldende erklæring, hvori det angives, om disse transaktioner må udføres med henblik på risikoafdækning eller på at opfylde investeringsmålsætningerne, samt

hvilken eventuel indvirkning transaktioner i finansielle afledte instrumenter har på risikoprofilen.

2. Når et investeringsinstitut hovedsagelig investerer i andre af kategorierne af aktiver i artikel 19 end værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter eller kopierer et aktie- eller obligationsindeks i overensstemmelse med artikel 22a, skal der i en iøjnefaldende erklæring i prospektet og om nødvendigt alle andre reklameskrifter gøres opmærksom på dets investeringspolitik.

3. Hvis nettoværdien af et investeringsinstituts formue kan forventes at have en høj volatilitet som følge af porteføljens sammensætning eller de anvendte styringsteknikker, skal prospektet og om nødvendigt alle reklameskrifter indeholde en iøjnefaldende erklæring om dette specielle forhold.

4. Efter anmodning fra en investor skal administrationsselskabet ligeledes give supplerende oplysninger om de kvantitative grænser, der gælder for investeringsinstituttets risikostyring, om de metoder, der er valgt med henblik herpå, og om den seneste udvikling for risici og afkast for de vigtigste kategorier af instrumenter.«

15) I artikel 25, stk. 2:

1) Tredje led affattes således:

»— 25 % af andelene fra et og samme investeringsinstitut og/eller andet institut for kollektiv investering, som omhandlet i artikel 1, stk. 2, første og andet led«.

2) Følgende led tilføjes:

»— 10 % af pengemarkedsinstrumenterne fra en og samme emittent«.

16) I artikel 25, stk. 2, affattes andet afsnit således:

»De grænser, der er fastsat i andet, tredje og fjerde led, skal ikke overholdes ved erhvervelsen, hvis det på dette tidspunkt ikke er muligt at beregne bruttobeløbet for obligationerne eller pengemarkedsinstrumenterne eller nettobeløbet for de udstedte værdipapirer.«

17) I artikel 25, stk. 3, litra a), b) og c), tilføjes »og pengemarkedsinstrumenter« efter »værdipapirer«.

18) Artikel 25, stk. 3, litra e), affattes således:

»e) et eller flere investeringsselskabers besiddelse af aktier i datterselskaber, som udelukkende og kun på investeringsselskabets eller investeringsselskabernes vegne udøver administrations-, rådgivnings- eller markedsføringsvirksomhed i det land, hvor datterselskabet er beliggende, for så vidt angår tilbagekøb af andele på deltagernes forlangende.«

19) Artikel 26, stk. 1, affattes således:

»1. De i denne afdeling fastsatte grænser skal ikke overholdes af investeringsinstitutterne ved udøvelsen af de tegningsrettigheder, som er knyttet til værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter, der indgår i formuen.

Medlemsstaterne kan under overholdelse af princippet om risikospredning tillade nyligt oprettede investeringsinstitutter at afvige fra artikel 22, 22a, 23 og 24 i seks måneder fra godkendelsesdatoen.»

20) Afsnit 41, stk. 2, affattes således:

»2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at sådanne foretagender erhverver værdipapirer, pengemarkedsinstrumenter eller andre af de i artikel 19, stk. 1, litra e), g), og h), nævnte finansielle instrumenter, som ikke er fuldt indbetalt.«

21) Artikel 42 affattes således:

»Artikel 42

Hverken

- et investeringsselskab eller
- et administrationsselskab eller en depositar, der handler på investeringsfondens vegne

må foretage handel uden dækning med værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter eller andre af de i artikel 19, stk. 1, litra e), g) og h), nævnte finansielle instrumenter.«

22) Efter artikel 53 tilføjes følgende artikler:

»Artikel 53a

1. Ud over de opgaver, der påhviler kontaktudvalget efter artikel 53, stk. 1, kan det også træde sammen som et forskriftsudvalg, jf. artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF (*), for at bistå Kommissionen med hensyn til de tekniske ændringer, der skal foretages i dette direktiv på følgende områder:

- afklaring af definitionerne for at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv overalt i Fællesskabet
- justering af terminologien i og formuleringen af definitionerne i overensstemmelse med efterfølgende retsakter om investeringsinstitutter og beslægtede spørgsmål.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Fristen i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

(*) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.»

Artikel 2

1. Senest den 13. februar 2005 forelægger Kommissionen Rådet og Europa-Parlamentet en rapport om anvendelsen af

direktiv 85/611/EØF som ændret og om fornødent forslag til revision. Rapporten skal især

- a) analysere, hvordan der kan ske en uddybning og udvidelse af det indre marked for investeringsinstitutter, især hvad angår grænseoverskridende markedsføring af investeringsinstitutter (herunder tredjemands fonde), hvordan passet for administrationsselskaber fungerer, hvordan de forenkede prospekter fungerer som oplysnings- og markedsføringsredskab, vurdering af omfanget af accessoriske aktiviteter og mulighederne for at forbedre samarbejdet mellem tilsynsmyndighederne med hensyn til en ensartet fortolkning og anvendelse af direktivet
- b) gennemgå direktivets anvendelsesområde, for så vidt angår forskellige produkttyper (f.eks. institutionelle fonde, »real-estate«-fonde, »master-feeder«-fonde og »hedge«-fonde); gennemgangen bør især være fokuseret på størrelsen af markedet for sådanne fonde, i givet fald bestemmelserne for disse fonde i medlemsstaterne, og en evaluering af behovet for yderligere harmonisering af fondene
- c) evaluere fondenes organisering, herunder bestemmelser og praksis i forbindelse med delegation og forbindelsen mellem fondsadministrator og depotinstitut
- d) gennemgå investeringsbestemmelserne for investeringsinstitutter, f.eks. brugen af derivater og andre instrumenter og teknikker vedrørende værdipapirer, bestemmelserne for indeksfonde, bestemmelserne for pengemarkedsinstrumenter, indskud, bestemmelserne for »fund-of-funds«-investeringer, samt de forskellige investeringsbegrænsninger
- e) analysere konkurrencen mellem fonde administreret af administrationsselskaber og »selvadministrerede« investeringsinstitutter.

I forbindelse med udarbejdelsen af rapporten hører Kommissionen i videst muligt omfang de forskellige berørte brancher samt forbrugergrupper og tilsynsorganer.

2. Medlemsstaterne kan indrømme investeringsinstitutter, der eksisterede på datoen for direktivets ikrafttræden, en periode på højst 60 måneder fra denne dato til at efterkomme den nye nationale lovgivning.

Artikel 3

Medlemsstaterne vedtager inden den 13. august 2003 de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Medlemsstaterne sætter disse love og bestemmelser i kraft inden den 13. februar 2004.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. januar 2002.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

M. ARIAS CAÑETE

Formand
